

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 28. Divisio animorum in Ordine Grandimontensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII.
A.C. 1200.

Albert. an.
1200.

Auff. Aquicinct. p. 473.

Hist. Epis.

Ant. Chro. mon. Antiss.
anno 1200.

dere iussit, ac plerisque Episcopo Antisiodorensi secundo suffragantibus, edixit, ipsos jure suo eligendi excidisse, idque ad alios, licet paucos, qui Petrum Corboliensem, Episcopum Cameracensem, elegerant, esse devolutum. Tum eum Archiepiscopatu Senonensi investivit, auctoritate Papæ, qui hanc Translationem confirmavit. Petro Corboliensi, Doctore celeberrimo, qui diu Parisiis Theologiam docuerat, Innocentius Papa, olim Magistro suo, Episcopatum Cameracensem sua auctoritate donaverat, anno millesimo centesimo nonagesimo nono; quia vero quiete hoc Beneficio frui non poterat, ad Papam rediit. Haud invidia caruit, ut non nulli Scriptores coævi memorant, hæc Institutio, utpote absoluta Papæ & Regis voluntate, Capitulo Cathedrali invito, peracta.

§. XXVIII.

Divisio animorum in Ordine Grandimontensi.

Eodem anno millesimo ducentesimo S. Guilielmus super candelabrum Ecclesiæ Bituricensis positus est. Is ex stirpe nobili in Territorio Nivernensi ortus adhuc puer disciplinæ traditur cognati sui Guilielmi, Archidiaconi Suesionensis, cui vitæ austeritas nomen Eremiticæ

Patr. Bitur.

c. 68. to. 2.

Bibl. Lab.

vit. ap. Boll.

to. 1. 10.

Jan. p. 628.

micolæ peperit. Ille nepoti suo, literis Sæcul. XII.
 instructo, Canonicatum in Ecclesia Pa- A.C. 1200.
 risiensi & alterum in Sueffionensi con-
 ferri curavit; sed Guilielmus junior, u-
 bi ad maturam ætatem pervenit, relicto
 mundo monachum in Ordine Grandi-
 montensium induit. Indeque egressus, *Jac. Vitr.*
 quod ei turbæ a Fratribus Laicis contra
 Monachos excitatæ displicerent, & ad
 Ordinem Cisterciensium transiens, Pon-
 tiniaci Tyrocinium secundo sustinuit.
 Edita ibi Professione, cum de virtute in
 virtutem procederet, brevi Prior clau-
 stralis, tum Abbas ad Joannis fontem, in
 Diœcesi Senonensi, & tandem Abbas
 Chaliacensis in Diœcesi Silvanectensi
 fuit.

Ceterum rerum temporalium regi-
 men turbarum causa inter Monachos
 Grandimontenses & Fratres Conversos
 exitit. In eo Ordine sapienter institu-
 tum fuerat, ut Monachi soli Officio di-
 vino & Exercitationibus spiritualibus
 vacarent, cura Rei familiaris Fratribus
 Laicis penitus relicta. Sed lapsu tem-
 poris experti sunt Monachi, se hac ratio-
 ne subiectos effici fratribus Laicis, quos
 ipsi pro more omnium aliorum virorum
 Religiosorum regere debuissent. Præ-
 terea Fratres Laici Grandimontenses in
 spiritualibus quoque dominari cupie-
 bant; nam loco Missæ de Feria, jam

Sæcul. XII.
A.C. 1200.

Missam de Beata Virgine, jam de Spiritu Sancto, aut pro defunctis sibi celebrari petebant, & pro negotiorum suorum modo Officium divinum nunc maturius nunc serius, ac Regula præscribebat, peragi poscebant. Ubi Monachi in Choro cantantes id obsequii denegabant, irascebantur, & non præbebant vitæ necessaria, quæ ipsi a nemine nisi de manibus Fratrum istorum Laicorum accipere poterant. Quin etiam hi Laici Monachos ingrati animi accusabant, objicientes, quod sibi solis maximus labor devorandus esset, dum Patres tranquille contemplationis dulcedine fruerentur.

Hæc jurgia usque ad aures Summi Pontificis pervenerunt; qui omnibus, quæ Pars utraque exponenda putavit, auditis, Fratribus Laicis præcepit; Monachos honorarent, in spiritualibus subditi essent, nec de Officio divino quidquam decernere præsumerent. Monachis contra injunxit; Fratres Laicos amarent, in spiritu lenitatis eos docerent, errantes sustinerent, & administrationem rerum extra Monasterium iis non adimerent. Rex Philippus Augustus, antequam ad Bellum sacrum proficisceretur, eos ad amicam transactionem ineundam permoverat, quæ nullius roboris fuit; sed lis ista diu tenuit, quod cognoscimus ex Epistolis compluribus Stephani Abba-

Abbatis S. Genovevæ & postea Episcopi Sæcul. XII.
Tornacensis, circa annum millesimum A. C. 1200.
centesimum nonagesimum primum da-
tis, in quibus totam culpam in fratres
Laicos Grandimontenses rejicit.

Quæ ex ista altercatione secuta sint, *Innoc. III.*
ex Regula Bullæ, ab Innocentio Papa *l. V. ep. 3.*
vigesima septima Februarii anno mille *XIV. ep. 144.*
simo ducentesimo secundo datæ, ex dua- *145. Raine.*
bus Epistolis anni millesimi ducentesimi *1219. n. ult.*
duodecimi, & alia Honorii Papæ anno
millesimo ducentesimo decimo nono
scripta dispicimus.

§. XXIX.

S. *Guilielmus Archiepiscopus Bi-
turicensis.*

Henrico Sulliacensi, Archiepiscopo Bi-
turicensi, undecima die Septembris
anno millesimo centesimo nonagesimo
nono fati functo, cum Canonici Capi-
tulares ad eligendum successorem con-
gregati essent, & de Persona non con-
sentirent, statuerunt accersere Odonem,
Episcopum Parisiensem, mortui Archie-
piscopi fratrem, & quondam ex gremio
Ecclesiæ suæ ad illam Sedem evocatum,
ut ipsos consilio adjuvaret. Postquam
Odo Biturigas pervenit, & diu omnes
deliberassent, visum est, Archiepiscopum
ex Ordine Cisterciensi eligere, tresque

Pp 5

Abba-